

De Himmelrika är kloka dårar (Matt 7:24-27)

Bidrag från Bengt Pleijel
2007-05-10
Senast uppdaterad 2007-09-12

7:24-27. Vem är klok? Och vem är dåre? Och vilka är kloka dårar?
{biblink} Hes 13:10-15, Joh 13:17, 1 Kor 3:11 {/biblink}

7:24-27. Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.

Bön: Helige Ande, hjälp mig att hitta grundtryggheten i mitt liv och att stanna där.
{biblink}

I dessa sista ord i Bergspredikan vill Jesus hjälpa oss att hitta grundtryggheten i våra liv. För att illustrera detta berättar Jesus om två personer. De bygger var sitt hus. En bygger sitt hus på berget och en på sanden. När husen är färdiga, ser de rätt lika ut. Båda lyser röda bak hängbjörkens slöja. Båda har TV-mast på taken, persienner för fönstren, utomhusgrill och garage. Men så händer något hemskt. Solen går i mörka moln. Ett fruktansvärt oväder bryter löst. Stormarna vräker på. Det knakar i timmerstockarna. De börjar plötsligt det ena huset att svikta. Det faller samman med ett dån. Hela härligheten sköljs bort.

Men hur gick det med det andra huset? Det knakar också i sina fogar. Det skakas av vindarna. Det rister i golv och tak. Men huset håller.

De båda husbyggarna som Jesus talar om är båda kristna. Båda hör Jesu ord. Båda är medlemmar i den synliga församlingen. Båda läser Bibeln. Båda lyssnar till predikningar och läser god kristen litteratur. Vi männi-skor kan inte se någon skillnad på dem. Ty grunden är fördold för männi-skors blickar. Bara en krasch i deras liv kan uppenbara hur det står till. Den verkliga frågan är inte om de hör Jesu ord eller inte. Inte om de har vördnad och respekt för Guds ord. Den verkliga frågan är om de GÖR vad de HÖR. Den som HOR och HANDLAR efter vad Jesus säger är en klok man. Man kan lura sig själv. Man låter Jesu ord bara bli ett stycke intellektuell njutning eller skön stämning. Man har höga tankar om Jesus. Man håller på de kristna värderingarna. Men om det stannar vid detta är det som att bygga sitt hus på sanden. När svårigheterna kommer, när stormarna skakar mig, när krascherna knackar på dörren för att hälsa på, då är det som om allt kommer på glid för mig. En kuslig känsla av att inget håller längre ... en dåre som byggde sitt hus på sanden.

Vill du hitta grundtryggheten i ditt liv, gäller det först att att du är stilla inför din Bibel och lyssnar inåt till vad Jesus säger. Du låter hans ord landa i hjärtat. Du låter det gå in i blodet och sedan vara i rörelse i dig och sätta dig i rörelse. Låt Ordet få påverka dina öron och händer och fötter ... När du hör Jesu ord: Kom till mig, så lyd. Sök dig in i hans närvaro. När du läser: Du hycklare, t emot det som ett varningsord till dig. Gå med din synd till Jesus.

När du läser: Frukta inte, gå då till Jesus med dina rädslor. Rädslorna bin-der och förlamar dig. Jesus ropar på dig, för att få göra dig fri. När du läser om köttets gärningar och om orättfärdighet och andra syn-der, låt de orden driva dig till Jesus.

Han är din frälsare och försonare. Han är den ende som klarar av skräpet i ditt liv. Låt Jesu ord driva dig till honom och hans kors.

Den som ser så på det som Jesus sagt, han bygger sitt hus på grunden. Grunden är Golgota klippa och Jesu frälsargärning. Där grundtryggheten, då det börjar storma omkring oss. Och stormarna kommer. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund.

Här är startpunkten för allt kristet liv. Du lägger ned ditt liv vid korset och får ta emot hans liv, hans himmelrikes krafter. Du har hittat ett nytt liv, en ny glädje, en ny sång: "Gud, låt ditt ord i mitt liv få råda, att andra där din kärlek kan se" (Sv Psalmboken 89)

De himmelrika är sådana kloka människor, som hör vad Jesus säger och gör det. Men när detta händer kanske en del skakar på huvudet åt dem. "De är inte riktigt kloka, de där kristna", säger man. Ja, skriver Paulus: Vi är dårar för Kristi skull (1 Kor 4:10).

De himmelrika är kloka dårar. {/biblink}